

der i hvert fald optager regeringen så meget, at vi vil gøre en kraftanstrengelse for at finde pengene. Nu har vi jo sådan set penge på kontiene, så det er jo ikke problemet. Det er faktisk meget værre, at vi ikke ved, hvad vi skal bruge dem til, for vi ved endnu ikke, hvad det er, vi leder efter, og hvor vi skal lede.

Derfor er vi nødt til, hvilket også er indstillingen fra Miljøstyrelsen, at få lavet en rapport, så vi pr. 1. oktober alle kan komme til at diskutere: Hvad gør vi? Jeg synes, det ville være fint, at vi også der tog en diskussion i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg må sige, at det svar forstår jeg ikke helt, for det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 164, at der vil blive brugt 3 mio. kr. i hvert tilfælde til de testprogrammer, der allerede er sat arbejde i gang med. Men det fremgår også meget tydeligt af svaret, at hvis man skal lave en overvågning, hvor man går ind og ser på de stoffer, man har mistanke om er hormonforstyrrende, så vil det beløbe sig til 11 mio. kr., hvis man skal tage de områder, jeg nævnte før. Så jeg forstår faktisk ikke, hvis ministeren mener, der er uklarhed.

Jeg vil derfor gerne bede ministeren om at sige, hvad det er, der forhindrer mere konkret, at man allerede nu går i gang, når man faktisk beskriver så nøje i udvalgs svarene, hvad det koster, og hvad det er, man kan gøre.

Jørn Jespersen (SF):

Ministeren siger, at der sådan set er penge nok. Problemet er bare, at man i Miljøministeriet ikke helt ved, hvordan man skal bruge pengene.

Hvis vi nu lige skal danne os et overblik over, hvad det der med »penge nok« reelt betyder, kan ministeren så ikke bekræfte, at alene Miljøstyrelsen på sin driftsramme er beskåret med 50 mio. kr. om året i regeringens finanslovsforslag, beskåret med 50 mio. på driftsrammen alene i år 2002? Kan ministeren ikke bekræfte det?

Kan ministeren ikke også bekræfte, at når vi snakker om den videnskabelige indsats for at forhindre hormonforstyrrende stoffer, er beskæringen her fra 5 mio. til 3 mio. kr., altså næsten en halvering af midlerne? Bare sådan at vi har grundlaget på økonomien i orden. Kan ministeren ikke bekræfte de to tal?

Så vil jeg spørge, om jeg virkelig forstod ministeren rigtigt, når jeg hørte ham sige: De 3 mio. kr., der så er tilbage til indsatsen mod de hormonforstyrrende stoffer, ved vi sådan set ikke i

Miljøministeriet, hvordan vi skal bruge? Betyder det virkelig, at Miljøministeriet ikke er i stand til at finde meningsfuld anvendelse for 3 mio. kr. i forhold til problemet med kønsforstyrrende stoffer?

Kl. 15.15

Torben Hansen (S):

Der blev sagt fra ministerens side, at ministeren gerne så en løsning på det her, og det er vi selvfølgelig meget glade for. Hvis det er sådan, at det er et problem at bruge de 3 mio. kr. – jeg mener ikke, at det her skal blive til en diskussion om økonomi, men et spørgsmål om principper og om, hvordan vi får løst det her problem – er der jo flere, der her i forårets løb, bl.a. fra Syddansk Universitet, inderligt har bedt om at få midler til at lave yderligere feltundersøgelser, og det er vel netop igennem feltundersøgelserne, man får afklaret, hvad det egentlig er, man leder efter.

Jeg synes, det virker, som om man stikker hovedet i busken og siger: Vi sætter os ned og læser, vi ved ikke, hvad vi leder efter, og vi vil egentlig heller ikke gøre noget forsøg på det.

Det kan vi så trække hen til det næste:

NOVA-2003-programmet, som jo skal fornys.

Der har ministeren jo selv sagt, at syntetiske hormoner, dvs. stoffer fra p-piller, ikke indgår i programmet på nuværende tidspunkt. Vil ministeren tage det med ind i det kommende program, der skal starte i 2004?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg tror, et af de overordnede spørgsmål gik på: Hvad er i grunden til hinder for, at ministeren nu går i gang med at gøre noget på det her område? Ja, der er sådan set det til hinder, at når jeg spørger Miljøstyrelsen, om det vil være en god idé, så er svaret: Nej, det vil det ikke.

Det er man jo ikke forpligtet til at rette sig efter. Jeg har bare valgt at tro på, at det er en god idé at spørge folk, der sidder i Miljøstyrelsen, folk, der beskæftiger sig med de her ting dag ud og dag ind og gør et fantastisk godt stykke arbejde, og når jeg spørger dem, nøjagtig som jeg også sagde, da jeg var i samråd, om det er en god idé at iværksætte de undersøgelser – og det gælder også det, som den sidste spørger var inde på – så er svaret: Nej, minister, det er ikke en god idé.

Det var jo heller ikke noget, jeg holdt skjult på samrådet; jeg sagde jo også på samrådsmødet, at sådan var det.